

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 25. julija 2012 – Salim Georges Al Toun in Al Toun Group proti Svetu

(Zadeva T-326/12)

(2012/C 311/10)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeči stranki: Salim Georges Al Toun in Al Toun Group
(zastopnik: S. Koev, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka predlaga, naj

- se ta tožba v celoti razglasi za dopustno in utemeljeno in naj se ugotovi utemeljenost vseh razlogov, navedenih v tožbi;
- se ta tožba obravnava po hitrem postopku;
- ugotovi, da se lahko izpodbijani akti razglasijo za deloma nične, ker se lahko del, ki je razglašen za ničnega, loči od celotnega akta;
- Sklep Sveta 2011/782/SZVP z dne 1. decembra 2011 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in Izvedbeni sklep Sveta 2012/256/SZVP z dne 14. maja 2012 razglasi za nična, v delu v katerem sta g. Salim Al Toun in Al Toun Group dodana na seznam v prilogi k Sklepu Sveta 2011/782/SZVP z dne 1. decembra 2011;
- Uredbo Sveta (EU) št. 36/2012 z dne 18. januarja 2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 410/2012 razglasi za nični delu v katerem sta g. Salim Al Toun in Al Toun Group dodana na seznam v prilogi II k Uredbi Sveta (EU) št. 36/2012,
- se Svetu naloži plačilo vseh sodnih stroškov tožečih strank vključno z nagradami in drugimi stroški ki so povezani z njihovim zastopanjem v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje tožbe tožeči stranki navajata šest razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga zatrjujeta bistveno kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja, ker tožeči stranki nista bili seznanjeni z izpodbijanimi akti za katere sta zvedeli po medijih in ker jima ni bil predložen noben resen dokaz ali indic v utemeljitev njune vključitve na seznam sankcioniranih oseb. V zvezi s tem naj bi Svet, ki mora utemeljiti naložitev omejevalnih ukrepov, nosil dokazno breme.
2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujeta kršitev obveznosti obrazložitve saj naj bi Svet s tem, da se je v izpodbijanih aktih omejil na neobrazložene trditve kršil to obveznost, ki jo institucijam Unije nalagajo člen 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod (v nadaljevanju: Konvencija o človekovih pravicah), člen 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. V zvezi s tem se sklicujeta na uporabo nejasnega pojma sodelovanja z režimom, katerega opredelitev naj ne bi obstajala v aktih Sveta glede položaja v Siriji. S tem da Svet ni navedel jasne in natančne obrazložitve naj bi Splošnemu sodišču preprečil nadzor nad zakonitostjo izpodbijanih aktov.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta kršitev pravice do učinkovitega sodega varstva iz členov 6 in 13 Konvencije o človekovih pravicah, člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členov 41 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj naj bi bil dostop do takega varstva zaradi kršitve obveznosti obrazložitve, preprečen.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta napačno presojo Sveta, saj naj bi Salim Al Touna neupravičeno identificiral kot venezuelskega državljana, kar naj ne bi ustrezalo okoliščinam, poleg tega pa naj Al Toun Group od svoje ustanovitve nikdar ne bi sodelovala pri transakcijah z nafto ali naftnimi derivati, kot je to navedeno v izpodbijanih aktih.
5. V okviru petega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta kršitev člena 1 Dodatnega protokola h Konvenciji o človekovih pravicah in člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zaradi kršitve lastninske pravice in načel sorazmernosti in svobodne gospodarske pobude, ker naj bi Svet tožečima strankama nezakonito odvzel možnost mirne uporabe svojega premoženja, kar naj bi ogrozilo njun obstoj in fizično preživetje.
6. V okviru šestega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta hudo kršitev pravice do ugleda iz člena 8 in člena 10(2)

Konvencije o človekovih pravicah, ker naj bi vključitev imen tožečih strank v izpodbijane akte nezakonito okrnila njun ugled v očeh sirske družbe, njunih prijateljev, njune verske skupnosti in njunih poslovnih partnerjev.

Tožba, vložena 25. julija 2012 – Plantavis in NEM proti Komisiji in EFSI

(Zadeva T-334/12)

(2012/C 311/11)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Plantavis GmbH (Berlin, Nemčija) in NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Nemčija) (zastopnik: T. Büttner, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska agencija za varnost hrane

Predlog

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata:

— naj razglasi za nične prepovedi iz Uredbe (ES) št. 1924/2006⁽¹⁾ v povezavi z Uredbo (EU) št. 432/2012⁽²⁾ in iz registra Unije, ki ga vodi Evropska komisija, v zvezi z dovoljenimi in nedovoljenimi zdravstvenimi trditvami.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na prvem mestu tožeči stranki trdita, da evropski zakonodajalec ni pristojen za sprejetje izpodbijanih uredb.

Na drugem mestu trdita, da uredbi št. 1924/2006 in št. 432/2012 ter register Unije o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih nezakonito posegajo v temeljno varovane pravne položaje prehranske industrije ter v pravico potrošnika in strokovnjakov do informacij. V zvezi s tem tožeči stranki zlasti zatrjujeta, da so prepovedi glede prehranskih in zdravstvenih trditev, določene v uredbah, nesorazmerne. To naj bi veljalo predvsem za prepoved uporabe vsebinsko pravilnih prehranskih in zdravstvenih trditev, kot je na primer „boljša biorazpoložljivost“. Dalje, trdita, da uredbi nista primerni za dosego postavljenega cilja, ker naj EFSA in Komisija ne bi določili jasnih, preglednih in enotnih pristopov za določitev znanstvenih standardov. Poleg tega grajata nerazlikovalno neenako obravnavanje različnih snovi in nosilcev živilske dejavnosti.

Trdita, da prepovedi poleg tega niso potrebne, ker je že v skladu z Direktivo 2003/13/ES⁽³⁾ in Uredbo (EU) št. 1169/2011⁽⁴⁾ v vseh evropskih državah članicah prepovedano zavajajoče oglaševanje živil.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, str. 9).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 432/2012 z dne 16. maja 2012 o seznamu dovoljenih zdravstvenih trditev na živilih, razen trditev, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni ter na razvoj in zdravje otrok (UL L 136, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Komisije 2003/13/ES z dne 10. februarja 2003 o spremembi Direktive 96/5/ES o žitnih kašicah ter živilih za dojenčke in majhne otroke (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 132).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, str. 18).

Tožba, vložena 2. avgusta 2012 – Evonik Degussa proti Komisiji

(Zadeva T-341/12)

(2012/C 311/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evonik Degussa GmbH (Essen, Nemčija) (zastopniki: C. Steinle, M. Holm-Hadulla in C. von Köckritz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Komisije C(2012) 3534 final, z dne 24. maja 2012, s katerim je bil zavrnjen predlog družbe Evonik Degussa za zaupno obravnavanje podatkov iz odločbe v zadevi COMP/F/38.620 – vodikov peroksid in perborat – v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU razglasi za ničnega,

— v skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.